

TANRININ
YAŞAM
KILAVUZU

ÜNAL ERSÖZLÜ

© KARAKARGA YAYINLARI 190

*Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.*

TANRININ YAŞAM KILAVUZU

Ünal Ersözlü

Genel Yayın Yönetmeni: Mustafa Kutlukhan Perker

Yayın Koordinatörü: Mesud Ata

Editör: Başak Tan

Kapak İllüstrasyonu: M. K. Perker

Reklam ve Tanıtım Müdürü: Bilgen Ülgen

1-2. Baskı: Şubat 2019

3. Baskı: Mart 2019

ISBN: 978-605-2241-93-6

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cumaloğlu, Mustafa Kutlukhan Perker
KaraKarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No: 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No 31/5

Nişantaşı / İstanbul

Tel: (0 212) 252 22 42

Fax: (0 212) 252 22 43

 karakarga.com

 info@karakarga.com

 karakargayayinlari

 karakargayayinlari

 karakargayayin

Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Maltepe Mahallesi Hastane Yolu,

Sokak No 1/6 Zeytinburnu - İstanbul

Tel: 0 212 613 30 06

Matbaa Sertifika No: 4020

TANRININ YAŞAM KILAVUZU

ÜNAL ERSÖZLÜ

İÇİNDEKİLER

Sunuş.....	9
“Yanlış Yaşam, Doğru Yaşanamaz”.....	15
Kader Psikoterapisi.....	40
Uygun Kader.....	55
Tasavvuf ve Kader.....	81
Yařayan Bilgenin Yüređi.....	129
řiirlerini Yakan Filozof Kimdi?.....	141
Esrarname Genç Mevlana’yı Sarstı.....	165
Mevlana’da Kozmik Duyum, Kutsal Bilinç.....	184
İlk Yedi Bilge’nin Öğütleri.....	208
Sonsuz Bolluk.....	223
Yeni Dünya İçin Kuantum İşareti.....	236
Kuantum Alanı.....	283
Tao: Yolun Gücüne Dair.....	294
Zenginlik Sırları.....	307
Tesadüf, Tevafuk.....	347
Kant’ın Üç Sorusu.....	357
‘Bilgelige Giden Yol’.....	375

Sen ve Zen'e...

SUNUŞ

Hepinize yürekte sevgiyle, iyilikle merhaba...

İnsanlığın yeni bir dünyanın kapısını cesaretle çalmaya ihtiyacı var. Ama bu kapıyı hep birlikte çalabilmek, değişimi önce kendimizde yaşamak; “kendiliğimizin” ve bağlı olduğumuz “bütünün” farkına varabilmek için çok derin bir uykudan uyanmalıyız. Bize yeni bir bilinç düzeyi gerekli; yaşadığımız sorunları üreten bilinç düzeyi ile yine aynı sorunları çözmek olası değil.

Doğanın bize küstüğü, bu nedenle giderek yalnızlaşan yeryüzünde ömür sürerken, dünyayı değiştirebilmek için, önce kendimizi değiştirmeliyiz. Tüm karanlıklar karşısında, önce ruhumuzun aydınlanması gerekiyor. Biz kendimize ateşböceği olup, ruhumuzu ancak bize elini uzatacak esrarlı lütf sayesinde aydınlatabiliriz. Bilinmelidir ki hepimizin içinde bunun tohumları saklı.

Umutumuz saklı... İnsanın özü kendisinden daha zengin... Değerli olan, yeni bir dünya kurgulayabilmek için, ruhumuzun kandilini yakıp içimizdeki zenginliği keşfetmek...

Dünyanın bütün kadim ve spiritüel gelenekleri, inanç coğrafyasının tüm adımları; yolcuların, yolun ve yolculuğun amacı, üstü örtülü dev perdenin altında, Tanrısal olana insanın kalbini açmak için.

Bu nedenle hakikat arayışında tüm sorulara verilecek yanıtlar, yüzbinlerce yıldır kalbimizde gizli...

Gündelik dertlerimizi aşmanın, ferahlamanın, huzurun, bereketin, zenginliğin, aşkın, aşkınlığın yolu da yine kalbimizde... Her sorunun yanıtı, hepimize birden, keşfedebilmemiz amacıyla aslında çok önceden verildi. Bizler gözlerimizi kamaştırarak o gizemli ışığı bulabilmek için, bir elmasın aydınlık her yüzü gibi, tanrısallığın eşit ve şefkatli dokunuşlarına sahibiz.

Bu nedenle yaşamımız boyunca hakikati aramaktan vazgeçmemeliyiz. Aslında ömrümüz, onu bulmaya yetmeyecek. Özün özüne (lübb’ül-lübb) yolculuğumuz, arayışımız, hep sürecek. Ama sonunda hakikat ile kıyısından

kucaklaşabilenler bile yine hep “arayanlar” olacak.

Arayış iki yolda ilerleyecek... İlki gözlemlerimiz eşliğinde, deneyimlerimizle pekişen düşünme (tefekkür) sürecimiz; ikincisi ise “arınma”, “sadeleşme”, “ruhsal aydınlanma” serüvenimiz.

Akıl ve sezginin birlikte dansında, hikmetin muhteşem bütüncül sonsuz ışığında, sürekli kendisini yenileyen varoluş, arınan insanın kalbini parlayan bir ayna haline çevirebiliyor.

Doğru düşünce ve eylemler, mutlaka güzel duygular, iyi hissedişler yoluyla; kendisine o aynadan bakıp yüzünü hikmete, bilgiğe doğru çeviren her insan, “ruhsal aydınlanmayı” yaşayabiliyor.

Aydınlanma merdivenini tırmanırken, elinizdeki kitabın adının neden *Tanrı'nın Yaşam Kılavuzu* olduğunu sorabilirsiniz. Bu kitap, benim anlayabildiğim ve anlamaya çalıştığım, sonsuz aradığım, yolunda ilerlemek istediğim, yollarına düştüğüm Tanrı'nın ve O'nun kutsal hakikatinin; deneyimlerim ve kendi serüvenimle bana sunduğu bir yaşam kılavuzu. Kitabın adı ilk bakışta biraz iddialı gelebilir. Oysa sadece kendimce zihnimin algılayabildiğini sizlere iletebiliyorum. Anlayabildiklerimi, kitaptaki her bölümü okuyunca hayatın birbirine bağlı, hayranlık uyandıran kuantum zincirinde rahatlıkla gözlemleyebilirsiniz. Ayrıca *Tanrı'nın Yaşam Kılavuzu*, kutsal olanın bize sunduğu olanakları da aktarıyor. Daha iyi, daha güzel, daha doğru bir yaşam için bu olanaklardan yararlanıp yararlanmamak insanın kendi elinde. Bir önceki kitabım *Dört Gün Buda, Üç Gün Zorba*'da olduğu gibi, şimdi okuyacağımız satırlarda da, mütevazı bir “hatırlatıcı” olduğumu hiç unutmadım. Yani büyük felsefi iddialar taşıyorum, sadece büyük iddialar taşımış, bunu hayatlarıyla ispatlamış büyük insanların, ariflerin, bilgelerin yansıtıcısıyım.

Hiçbir şey bilmediğimi biliyorum. Ben bir hatırlatıcıyım.

Şimdi hatırlayan olmak için gelin başlayalım...

*“Sefil düşünceler ve küçüklükler arasında kaybolup;
hayattaki büyük sırrı çözemedik...”*

*Soru da cevapsız ve acımasız kalakaldı...
Nasil yaşadın, neden öyle yaşadın; neyi yapabileceksen yapmadın;
başka bir yol, başka bir anlam arıyordun; yanlış zilleri,
yanlış kapıları çaldın, yanlış yollara saptın, yanlış insanları sevdin,
yanlış yataklarda uyudun, yanlış evlerde yaşadın.*

*Neden hayal ettiklerini,
düşündüklerini bu kadar küçümsüyorsun?”
Kızıla Boyalı Saçlar, Kostas Mourselas*

“YANLIŞ YAŞAM, DOĞRU YAŞANAMAZ”

Theodor W. Adorno Almanya’da doğmuş (Eylül 1903), İsviçre’de bir klinikte hayata gözlerini yummuş (Ağustos 1969) Alman felsefeci, toplumbilimci, bestekâr ve müzikbilimciydi.

İkinci Dünya Savaşı’na ve toplama kamplarında yaşanan insanlık katliamlarına, büyük acılara tanık olan Adorno, sosyoloji ve felsefe profesörüydü. Aynı zamanda kompozitörlük de yapan bir müzikolog ve eleştirmendi. Kısacık ömrüne çok önemli eserler sığdırmayı, çağının acılarına tanıklık yaparken başaran Adorno’nun insanlık bilinci, hayatı ona hep sorgulamayı öğretmişti. İkinci Dünya Savaşı’nda ne yazık ki insan eliyle gerçekleşen insanlık katliamlarının acısı, onu bir Alman olarak öylesine derinden acıtmıştı ki, savaş sonrasında o günlerin karanlığının “lanetlenmiş bir insanlık simgesi” haline gelen Auschwitz Toplama Kampı’na gönderme yaparak şunları söylemişti: “Artık Auschwitz’ten sonra şiir yazmak da barbarlıktır ve barbarlığın ne olduğunu söylemeyi kemirir; öyle ki bugün onunla ilgili şiir yazmanın neden olanaksız olabiliyorluğunun varlığı, aslında sadece gerçeğini anlamak içindir.”

Adorno, böylesi acı verici katliamlar sonrasında adeta hayatta kalmanın, kalabilmenin derin sıkıntısını yaşıyordu. Bunu vicdani bir sorun olarak görüyordu.